

Paryż, dnia 24 Marca 1848 roku.

ZIOMKOWIE,

W chwili gdy cudowne wypadki niewstrzymanym pędem, nie tylko pióro ale myśl samą wyprzedzają, sądzę być moim obowiązkiem jawnie do Was się odezwać. Nim bowiem czynem myśl się objawi, niechaj ona w słowo zamieniona doleci w odległe grody i sioła nasze, niechaj poruszy serca, niechaj wstrząśnie gnuśne, zastanowi niecierpliwe umysły.

Próżno kto bądź chciałby sobie przypisywać olbrzymie zjawiska które świat przeistaczają. Noszą one tak wyraźne piętno woli Opatrzności, iż się nikt pomylić nie może na ich źródle. W istocie jakżeby inaczej pojąć się dało, że Ojczyzna nasza przed chwilą zdająca się pogrążoną w otchłani zagłady, już to przemocą obcych, już to błędami swoich, dzisiaj sama swobodnie jawi się, jęj imie wszędy i poprzek świata uprzejme usta powtarzają, jęj chorągwie wśród niedawno nieprzyjających nam grodów, teraz w spólnym tryumfie powiewają. Polska przed miesiącem ciśniona przez trzech wrogów, dzisiaj z pomiędzy nich, liczy dwóch gotowych sprzymierzeńców. Takie zjawienia powołując nas do czynnego życia, obok gorącej wdzięczności dla Twórcy wszech rzeczy, kładą na każdego Polaka surowy obowiązek korzystania z tak opatrznych wypadków.

Niedopiero pracując około Sprawy narodowej, opierając na uczuciu i postępie półwiekowe z górą doświadczenia w usługach Ojczyzny nabyte, dzisiaj tęp gorącej niosę jęj moje poświęcenie, pewny będąc że ten przykład niebędzie straconym. Jak dotąd na korzyść tylko kraju obracając zdolności i stanowisko które mi los przeznaczył, tak i dzisiaj wierny Bogu, Ojczyźnie i sumieniowi, pracować dla niej niepoprzestane. Z tego toru ani mię pochwały, ani nagany zbici niepotrafią. Kto bowiem postępuje w mocnym i prawem przekonaniu, ten pozorów się nie lęka. Nie w jednym już razie przewodniczyłem nawie narodowej, częstokroć opuszczonej. Jak dawniej równie i teraz czynić będę, gotów wszakże w każdej chwili nietylko uszanować wolę Narodu, ale i zdać mu sprawę z wykonanych czynności.

Pomimo cudownego dla Polski obrotu rzeczy, wielkie jeszcze ma do przebycia niebezpieczeństwa. Należy nam przede wszystkim wśród wrzającej niecierpliwości, umieć słuchać głosu rozważy, ażeby szczeręj, braterskiej miłości szlacheckich Niemców nieoziebić. Przez zachowanie szczerego sojuszu z tym wolnym, wspaniałomyślnym Narodem, prawdziwie się Ojczyźnie zasłużymy. Wtedy potrzebni, użyteczni jedni drugim, potężni wolnością i miłością, zapalim ich pochodnią północne zorze, tam zatknem zwyciężkie Polski i Niemiec sztandary.

Niedość więc gorliwości Bracia, niedość zapału i chwilowego poświęcenia, potrzeba wytrwałości, rozważy, jedności, i tęp szczeręj miłości która jest podstawą szczęścia tak pojedynczych ludzi, jak całych Narodów. Co do mnie, gotów do dania przykładu, gotów do słuchania, skoro głos wolnego Narodu położy koniec moim usługom lub oddali od rudla, dzisiaj z równą odwagą i sumiennym przekonaniem, wzywam Was wszystkich Bracia, każdego według jego stanowiska i możliwości, wzywam w imię Boga i Ojczyzny do pełnienia swego obowiązku w dźwiganiu już podnoszącej się Ojczyzny.

Udając się w tęp chwili do bliższego teatru wypadków tak ściśle z losem Ojczyzny naszej związanych, ster interesów publicznych którymi dotąd kierowałem a których punktem środkowym Paryż pozostać jeszcze musi, — powierzam Szanownemu koledze Stanisławowi Barzykowskiemu. Rodacy którzy się w rzeczy publicznej odwoływać do mnie zwykli, znajdą w Nim mego zastępcę.

A. CZARTORYSKI.

W tym celu należało przede wszystkim wyznaczyć sobie pewne granice, które miały być nieprzekraczalne. W tym celu należało przede wszystkim wyznaczyć sobie pewne granice, które miały być nieprzekraczalne.

W tym celu należało przede wszystkim wyznaczyć sobie pewne granice, które miały być nieprzekraczalne. W tym celu należało przede wszystkim wyznaczyć sobie pewne granice, które miały być nieprzekraczalne.

W tym celu należało przede wszystkim wyznaczyć sobie pewne granice, które miały być nieprzekraczalne. W tym celu należało przede wszystkim wyznaczyć sobie pewne granice, które miały być nieprzekraczalne.

W tym celu należało przede wszystkim wyznaczyć sobie pewne granice, które miały być nieprzekraczalne. W tym celu należało przede wszystkim wyznaczyć sobie pewne granice, które miały być nieprzekraczalne.

W tym celu należało przede wszystkim wyznaczyć sobie pewne granice, które miały być nieprzekraczalne. W tym celu należało przede wszystkim wyznaczyć sobie pewne granice, które miały być nieprzekraczalne.